KOMUNIKAT

Co raz częściej zdarzają się wypadki, że koledzy w razie zachorowania lub wyzdrowienia nie zgłaszają tego natychmiast w Stowarzyszeniu, skutkiem czego utrudniają pracę skarbnikowi, a sami narażają się na utratę lub wstrzymanie zapomogi.

Przypominamy zatem kolegom, że w razie zachorowania, jak również powrotu do pracy po wyzdrowieniu, winni o tem bezzwłocznie zawiadomić skarbnika Stowarzyszenia. Zgłoszenia te mają być uskuteczniane przez męża zaufania lub skarbnika oficynowego.

Koledzy opuszczający kondycję winni natychmiast zgłosić się w biurze Stowarzyszenia celem wpisania na listę bezkondycyjnych i listę uprawnionych do pobierania zapomogi.

Kartki polecające Biura pośr. pracy winne być przez kolegów w pierwszym dniu otrzymania pracy zwrócone kierownikowi Biura.

Koledzy bezkondycyjni w razie zachorowania winni o tem donieść tego samego dnia kierownikowi Biura pośr. pracy przy Stow. przyczem nadmieniamy, że koledzy bezkondycyjni, pobierający zapomogę nadzwyczajną w razie zachorowania nie mają prawa do pobierania tej zapomogi. Koledzy, którzy zatają zachorowanie, narażają się na utratę zupełną zapomogi i konsekwencje regulaminowe.

Koledzy powołani do czynnej służby wojskowej jakoteż na ćwiczenia wojskowe oraz po powrocie ze służby wojskowej winni się zgłosić w Stowarzyszeniu celem dokładnej ewidencji.

ZARZĄD.

KRONIKA

Robotnicy — inspektorami pracy. W tych dniach ukaże się dekret Prezydenta Rzpltej o inspekcji pracy. W myśl dekretu tego zostaje zreorganizowany całokształt opieki nad pracą. Inspektorzy pracy prócz bezpośredniego nadzoru nad pracą będą mieli prawo udzielenia zezwoleń na otwarcie zakładów przemysłowych, będą rozjemcami w zatargach między robotnikami a pracodawcami, ponadto otrzymują prawo pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich, którzy zatrudniają niepełnoletnich lub zmuszają pracowników do pełnienia obowiązków w warunkach nieodpowiadających wymogom zdrowotnym. Dalej dekret przewiduje, że inspektorem pracy może zostać robotnik mający za sobą conajmniej 5 lat pracy zawodowej. Wszyscy inspektorzy pracy mają prawo o każdej godzinie dnia i nocy zwiedzać zakłady przemysłowe, fabryki i warsztaty. Mogą też badać stan mieszkań robotniczych żłóbków. Inspektor pracy ma prawo żądać od pracodawcy, aby w ciągu określonego czasu dokonał remontu, przeróbek i inwestycyj koniecznych dla podniesienia zdrowotnych warunków pracy. Nakaz taki może przedsiębiorca zaskarzyć do specjalnej komisji w województwie w ciągu dni 14. Ostateczną instancją odwoławczą jest ministerstwo pracy. Policja państwowa ma obowiązek współdziałać z inspektorami pracy.

Ruch podróżnych drukarzy w Austrji. Stowarzyszenie centralne drukarzy austrjackich wypłaciło w miesiącu maju 57 podróżnym zasiłek za 583 dni w łącznej kwocie 816·20 szylingów. Dzienna zapomoga wynosi 1·40 szylinga. W podróży było 39 składaczy, 15 drukarzy i 3 odlewaczy czcionek. W liczbie tej znajdowało się 33 kolegów niemieckich, 15 austrjackich, 3 jugosłowiańskich, 3 czeskosłowackich, 1 szwajcarski, 1 rumuński i 1 węgierski.

Kiedyż nareszcie koledzy z Polski będą mogli udać się w podróż, by odciążyć choć w części tak wielką skalę bezrobotnych?

Z WYDAWNICTW

Podręcznik dla maszynistów drukarskich, Lwów, 1927, nakładem Lwowskiego Klubu Maszynistów Drukarskich, 8', str. 48, cena 2·— zł.

Staraniem Lwowskiego Klubu maszynistów drukarskich wyszła książeczka pod powyższym tytułem. Jest to przekład z niemieckiego uzupełniony przez Wydział Klubu Maszynistów.

Podręcznik ten jest zapowiedzią dalszych, których wydawnictwo podejmuje Klub Maszynistów.

Całość składa się z 7 następujących rozdziałów: I. Wiadomości ogólne: Naciąg cylindra drukującego. Ustawienie cylindra drukującego. Główne przyrządzenie. Ustawienie walców; II. Przyrządzenie form drukarskich. Pierwszy przyrząd. Drugi przyrząd. Arkusz olejny. Arkusz naciągowy. Ostateczne badanie. Specjalne formy składów; III. Przyrząd płyt. Przyrząd; IV. Specjalne wskazówki dla przyrządzania; V. Przyrząd ilustracyj. Silny przyrząd. Przyrząd autotypij. Naklejanie przyrządu ilustracyjnego na cylindrze; VI. Mechaniczny przyrząd ilustracyj; VII. Prawidłowe uregulowanie kałamarza. Różne wskazówki i przepisy.

Treść podręcznika jest tak opracowaną i zestawioną, iż staje się bardzo dostępną i zrozumiałą dla każdego, a szczególnie dla młodego maszynisty drukarskiego.

Podręcznik zawiera wiele nowych i bardzo cennych wskazówek, z których mogą korzystać z dobrym powodzeniem również i starsi, a osiwiali już w pracy maszyniści drukarscy

Podręcznik ten jest do nabycia w księgarniach Zakładu Nar. im. Ossolińskich w Krakowie, Warszawie i Wilnie. Koledzy maszyniści z tych miast mają ułatwione nabycie tego ze wszech miar cennego i polecenia godnego podręcznika. *Br.*

„Robotnik Chemik“, R. I. Nr. 1 (1 lutego), Nr. 2 (1 marca), organ Centr. Związku robotników przem. chemicznego Rzecz. polskiej. Kraków, Red. Zygmunt Bocian.

Prasa zawodowa zwiększyła się o jeden nowy organ, który bronić będzie interesów robotników przemysłu chemicznego.

Bratniemu organowi życzymy jak najlepszych wyników pracy kulturalnej i organizacyjnej.

RÓŻNE

W „szczęśliwym“ kraju Mussoliniego. Wedle doniesień burżuazyjnych dzienników włoskich panuje w faszystowskich Włoszech bezprzykładna dyscyplina i takiż porządek. Całe społeczeństwo, w myśl dyktatu Mussoliniego, musi oddawać się pracy. Wola dyktatora została tak dalece wykonaną, iż obecnie znikły rzesze żebraków z przed kościołów włoskich. Wszystko musi pracować. Bezkarnie nie wolno nikomu gnuśnieć w lenistwie. Mimo to jednak w przemyśle drukarskim daje się zauważyć wielkie bezrobocie. Jestto następstwem zakazu wychodzenia wielu dzienników i czasopism, których wychodzenie uważał Mussolini za szkodliwe dla swoich poczynań.

Dotychczasowy stan bezrobocia w przemyśle graficznym nie odczuwany był nigdy ani w małych ani też w większych miejscowościach. Wedle oficjalnych doniesień „Lavoro d' Italia“ w Milano znajduje się 600 bezrobotnych drukarzy, w Turynie 300. W Genui, Firenzy i Neapolu liczba bezrobotnych drukarzy jest również bardzo wielka.

Koła rządowe wpadły na pomysł zatrudnienia bezrobotnych drukarzy w przymusowej pracy rolnej, tak jak się to stało z bezrobotnymi robotnikami przemysłu żelaznego i metalurgicznego.

Plan rządowy zdaje się zostanie niewykonany, ponieważ jest rzeczą niemożliwą by drukarze nadawali się do tak ciężkiej pracy, jaką jest bezsprzecznie praca rolna.

Widzimy z tego, iż w ojczyźnie Mussoliniego tak przemysł graficzny jak i pracownicy tegoż przemysłu znaleźli się w ciężkiem położeniu.

Zgon wynalazcy drukarskich aparatów do nakładania. W dniu 29 maja b. r. zmarł wynalazca drukarskich aparatów do nakładania, inżynier Gustaw Klein. Problem mechanicznego przeprowadzania papieru w maszynach drukarskich zajmował bardzo wielu. W roku 1888 Klein zaczął pracować nad wynalezieniem swojego aparatu a zakończył pracę pomyślnym wynikiem w roku 1890 W roku 1892 uzyskał na wynalazek swój dwa patenty, Nad udoskonaleniem wynalazku pracował Klein do roku 1898, poczem połączył się z kupcem Ungerem dla zrealizowania swojego wynalazku. Produkcja aparatów do nakładania w spółce z Ungerem trwała do roku 1907, w którym inżynier Klein został jedynym właścicielem fabryki aparatów swojego wynalazku, fabryki, która zatrudniała 550 pracowników.

Do szeregu wynalazków drukarskich został też wpisany wynalazca aparatów do nakładania — inżynier Gustaw Klein.

ZMARLI

Trojnacki Stanisław, składacz, członek Stow. „Ognisko“, członek Dyrekcji Kasy Udziałowej, członek Chóru drukarzy i Okręgu lwowskiego Zw. Zaw. Drukarzy i pokrewnych zawodów w Polsce, zmarł nagle dnia 30. czerwca b. r.

Wypisany w roku 1908 w drukarni Stanisława Manieckiego, był czynnym członkiem „Ogniska“ od dnia 18 kwietnia 1908 roku. Zmarły odznaczał się serdeczną koleżeńskością, toteż nagły zgon Jego poruszył do głębi ogół kolegów lwowskich, którzy w wielkiej liczbie, mimo zapowiadającej się burzy gradowej, wzięli udział w obrzędzie pogrzebowym, który odbył się z kaplicy przy anatomji.

Po wyniesieniu zwłok Zmarłego Chór drukarzy pod batutą ob. Kinalskiego odśpiewał „Beati mortui“ a na cmentarzu „Pożegnał już ten świat“. Nad grobem pożegnał Zmarłego gorącem wspomnieniem ob. Stajura, kolega szkolny Zmarłego.

Ptaszyński Tytus Stefan, składacz, członek „Ogniska“, Okręgu lwowskiego Zw. Zaw. Drukarzy i pokrewnych zawodów w Polsce, „Gwiazdy“ i członek Rady nadzorczej Pierwszej Związkowej Drukarni, zmarł po dłuższej chorobie dnia 7. lipca b. r.

Wypisany dnia 6. kwietnia 1899 r. w Pierwszej Związkowej Drukarni wstąpił do „Ogniska“, którego członkiem pozostał bez przerwy do zgonu.

Zmarły, mimo, iż niebrał czynnego udziału w pracy organizacyjnej, odznaczał się posłuchem organizacyjnym i koleżeńskością.

Chór drukarzy, pod batutą ob Kinalskiego odśpiewał przed domem żałoby „Beati mortui“, a grono najbliższych kolegów odprowadziło zwłoki Zmarłego na wieczny odpoczynek.

Cześć Ich pamięci!

POKWITOWANIA

Na fundusz gwiazdkowy dla sierót po drukarzach złożyli: Druk. „Książnica“ 1·10 druk. Gojawiczyńskiego 1.— zł., kol. Gott 0·80. druk. „Książnica“ 0·80, „Książnica“ 1·20, „Książnica“ 1·30, Książnica 2·60. „Pokiwany“ za „pokiwanego“ 20·— zł., Druk. Związkowa zamiast wienca na trumnę śp. Stefana Ptaszyńskiego 22·20 zł.. WP. Andrzej Schindler, zamiast kwiatów na trumnę śp Zygmunta Ekierta 20·— zł.

A. Panas
skarbnik

Kolega Lauda Teofil darował leżak na własność „Domu Zdrowia“ w Mikuliczynie

Kol. Krutiański złożył 1·20 zł. na fundusz „Domu Zdrowia“.

A. Martyn
skarbnik

KUPUJCIE NAJLEPSZE I NAJTAŃSZE FARBY DRUKARSKIE, LITOGRAFICZNE I OFFSETOWE

Holendersko-Gdańskiej fabryki farb

HOLLDAG

Generalne przedstawicielstwo i składy:

JÓZEF WALLACH, Lwów, Łyczakowska 45

LEON KOWALSKI, Lwów, Piekarska 18. — „Ognisko Drukarzy“.

Na składzie farby drukarskie: ilustracyjne, akcydensowe, rotacyjne, kolorowe, trójbarwne, dwutonowe, offsetowe, pokosty, pasty, farby lito- i kartograficzne.

SKŁADY WE LWOWIE ŁYCZAKOWSKA 45.

Telefon 48-47.

WYDAJE STOWARZYSZENIE DRUKARZY „OGNISKO“ ZA REDAKCJĘ ODPOWIADA: ANDRZEJ KUSYK Z DRUKARNI POLSKIEJ, ul CHORĄŻCZYZNY 17.

CENA EGZEMPLARZA 30 GROSZY.